

Zahle: Om det, som den højtærede Minister sidst udtalte, har jeg kun fremsat en Formodning. Det er muligt, at jeg har Uret i min Formodning, men det kan ogsaa være, at jeg har Ret. Det vil vise sig, naar der kommer nærmere Efterretninger fra Grønland. Det varer jo noget, inden der kan komme notoriske Efterretninger desangaaende, men det er heller ikke Livet om at gøre, det kan staa hen saa længe. Faktisk er det, selv efter de Oplysninger, som den højtærede Minister har fremsat, at der i Grønland er udsendt andre Skrivelser end den almindelige Spørgekrivelse, som stammer fra den højtærede Minister, og det kan jo være, at dette har givet Anledning til et Forlydende, som ikke er rigtigt. Men det kan ogsaa være, at de Oplysninger, som den højtærede Minister har faaet, ville vise sig ikke helt at være rigtige.

Det glæder mig, at vi kunne imødesee inden Finanslovens 3die Behandling et Regnskab over Fællesfonden. Vi faa saa at vide, hvortil man har anvendt Fællesfonden, og det er ikke andet, jeg ønsker. Der foreligger intet som helst Regnskab for, hvad Fællesfondens Midler ere brugte til, men man kan, naar man sammenligner Regnskabet for 1878 med det Regnskab, som blev aflagt i Fjor, se, at der er brugt betydelige Midler deraf, og saa er det ikke mer end naturligt, at man spørger, hvad disse ere anvendte til, og det er ogsaa i sin Orden, at der kommer et Svar derpaa fra den højtærede Minister, og det imødeser jeg med Interesse.

Den højtærede Minister sagde, at han vilde overveje, hvorvidt disse forskellige Grønland tilhørende Midler skulde tages ud af den grønlandske Handels Kasse, saa at de ikke mere kunde bruges til Driftskapital til den grønlandske Handel. Den højtærede Minister var ikke sikker paa, at man skulde gøre dette, thi, sagde han, der er jo Sikkerhed nok i den grønlandske Handel. Det er ganske rigtigt, der er Sikkerhed endnu i den grønlandske Handel. Det gjorde jeg ogsaa opmærksom paa, da jeg i Forgaars første Gang i denne Samling havde Ordet angaaende dette Emne. Da betonedes jeg udtrykkeligt, at saaledes som Forholdene ere den Dag i Dag, er der i den grønlandske Handel tilstrækkelig Sikkerhed for Grønlands Midler. Men der er en anden Side af denne Sag, bortset fra, at Sikkerheden forringes for hvert Aar, der gaar, ved, at den grønlandske Handel giver Underskud, og det er, at Grønlands Penge ere baandlagte i

den grønlandske Handel, og at de ikke ere til Stede som rede Penge. Naar der derfor skal anvendes af disse Midler, hvis Formaal er at tjene offentlige Anliggenders Fremme oppe i Grønland, skulde Pengene udredes kontant af den grønlandske Handel, for hvem det altid er ubehageligt at skulle udrede disse Penge. Derfor komme Pengene ikke saa let til at tjene de Formaal, for hvilke de ere bestemte, naar de ere baandlagte i den grønlandske Handels Kasse, som hvis de ikke vare det. Jeg anmoder den højtærede Minister om, naar han overvejer disse Anliggende, at tage Hensyn til det Moment, at disse Penge ikke bør være baandlagte paa en Maade, som kan paavirke Dispositionerne i Strid med Midlernes Formaal. De bør være saa let til Rede som muligt for de offentlige Formaal i det grønlandske Samfund.

Den højtærede Minister har misforstaaet mig, naar han mener, at det er min Anskuelse, at man skal vente med at reformere Forstanderskaberne i Grønland. Det har jeg ikke udtalt noget om, og det ønsker jeg ikke. Tværtimod, jeg er glad ved, at den højtærede Minister ved sin Spørgekrivelse har søgt at forberede Arbejdet paa en hurtig Reformering af Forstanderskaberne. Det, jeg har udtalt, er noget andet, nemlig at man ikke bør lade den førstnævnte Reform-Adskillelse mellem Administration og Handel vente, fordi man endnu ikke er klar over, hvorledes man skal reformere Forstanderskaberne. En Reform af disse er noget, man ikke kan gaa hurtig til, derimod er det en klar og tydelig Ting, at man maa have en Adskillelse mellem Administration og Handel paa Grønland. Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig angaaende de grønlandske Forhold. Jeg haaber, at hele denne Sag nu er kommen ind i et godt Spor, og venter, at der skal blive arbejdet videre paa det paa en for det grønlandske Samfund heldig Maade.

Jeg skal saa tillade mig at vende mig til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), min Kollega i Hovedbestyrelsen for Dansk Fredsforening. Det ærede Medlem udtalte, at han haabede ved sin Tilstedeværelse i denne Bestyrelse at kunne modvirke, at Foreningen optraadte saa angribende i politisk Henseende, som den havde gjort i den senere Tid. Det ærede Medlem tager fejl. Dansk Fredsforening er aldeles ikke i den senere Tid optraadt angribende i politisk Henseende. Der var ganske vist et Tidspunkt i dansk Politik Historie,